

ELS MASOS D'OSOR SEGONS UN LLEVADOR DEL SEGLE XVIII

Fèlix BRUGUERA LIGERO
Xavier ESCORIHUELA CASADEMONT

1.- El llibre del sr. Josep Anton Copons Messades

El llibre, titulat *Llavador de St. Pere de Osor y Sta. Creu de Horta, Bisbat de Vich*, és, tal com el seu nom indica, un llevador.

Segons el Diccionari de la Llengua Catalana, un llevador és un "llibre o registre on es consignen els comptes o les anotacions d'entrades i sortides, de béns mobles o immobles, etc."

Això és el que feia el Sr. Copons, és a dir, anotar la declaració de la gent que vivia als masos i menava les terres del "Sr. Marquès de Aytona y de Cogulludo", de qui era procurador.

Aquest llibre és riquíssim en topònims i és molt útil per fer un estudi de l'evolució, manteniment i desaparició dels noms de lloc al terme d'Osor i als seus voltants.

A més, presenta una gran quantitat d'antropònims i de noms d'ofici. Aquests últims podrien ser interessants de cara a un estudi sòcio-econòmic de la vila d'Osor dels anys trenta del segle divuit.

En aquest cas només ens hem centrat en l'estudi dels noms de masos, però la nostra intenció es ampliar l'estudi, de forma exhaustiva, a tots els topònims i antropònims que hi apareixen.

2.- Descripció del llibre (format i contingut)

Ens trobem davant d'un llibre de plec de paper blanc, corresponent al primer terç del segle divuit, de 20 x 14 cm. Té les cobertes de pergamí. A la coberta anterior,

podem llegir-hi el títol: *Llavador de St. Pere de Ozor, y Sta. Creu de Horta Bisbat de Vich*, realitzat entre el 17 de juliol de 1731 i el 4 d'octubre del mateix any.

A les primeres pàgines hi ha la *Rubrica del Present Llavador de St. Pere de Ozor, y Sta. Creu de Horta Bisbat de Vich*, com una mena d'índex ordenat alfabèticament on consten els noms dels declarants, seguits pels números de pàgina on apareixen. Llavors ja es passa a prendre declaració a les persones. Cadascuna de les declaracions presenta, més o menys, l'estructura següent:

-Noms i cognoms, ofici i lloc de residència.

-S'anomena la possessió i amb qui o què afronta.

-Finalment s'estipula la forma de pagament i de vegades, fins i tot, s'especifica en què consistirà aquest.

3.- La llengua

Malgrat que no hem estudiat detingudament la llengua que presenta el llibre, sí que caldria fer unes quantes consideracions.

En primer lloc caldria tenir en compte la gran quantitat de ioditzacions que apareixen al llibre. Òbviament aquestes ioditzacions no són res més que la transcripció literal del que sentia el redactor, és a dir la transcripció de com parlava (i encara actualment parla) la gent en aquell moment. També cal dir, però, que hi ha algun cas (poquíssims, certament) de manca de iodització.

En segon lloc, també caldria remarcar les aparicions (bastantes, per cert) d'articles salats fossilitzats als topònims. Això ens pot donar una idea de la gran antiguitat dels noms que presenten aquesta particularitat.

Finalment, comentar també la gran quantitat de confusions gràfiques causades per les neutralitzacions vocàliques del català oriental.

Cal dir que no hem normalitzat l'ortografia dels topònims i noms del document sinó que hem transcrit el que va escriure el Sr. Copons.

Pel que fa referència a d'altres qüestions fonètiques, morfològiques o sintàctiques, cal dir que no hem estudiat el document en aquest sentit, però que seria interessant de fer-ho, sobretot pel que fa referència a expressions, vocabulari i al propi estil d'un document d'aquest tipus.

4.- Localització d'Osor

Osor és un petit municipi de La Selva, a les Guilleries, que actualment té uns 500 habitants. Comprèn la major part de la Vall d'Osor, voltada per les serres de Porta Barrada, de Sant Benet, del Coll i de Sant Gregori i pel massís de Solterra i els seus contraforts. La vila està situada a la vora de la riera d'Osor, afluent del Ter mitjà a prop d'Anglès, i que gaudeix de petits torrents i rierols que l'alimenten: la riera de les Ribes, el torrent de la Grevolosa, a més de fonts i sorgències al mateix llit fluvial. De fet, els aspectes fluvials, com passa en general a totes les Guilleries i al Montseny, caracteritzen força l'indret. A més, està encerclada pels punts més alts

de les Guïlleries: Sant Gregori (1088 m. alt.), Sant Benet (1144 m. alt.) i Sant Miquel de Solterra (1204 m. alt.), que, situat al sud-oest del terme, és el mirador més alt de la zona. De totes maneres, la vila només és a 340 m. alt.

El municipi d'Osor limita amb Susqueda pel vessant nord i nord-est, amb la Cellera de Ter pel nord, amb Anglès i Brunyola per l'est, amb Santa Coloma de Farners pel sud-est i amb Sant Hilari Sacalm pel sud-oest.

El bosc és molt barrejat (alzines i roures, freixes, faigs, castanyers, pins...) i ocupa bona part de l'ampli terme, donant força vida al poble mitjançant l'explotació forestal: llenya, rodells, perxades... L'agricultura ocupa unes poques hectàrees de cereals, patates i blat de moro i té una especial importància l'avicultura. A més, hi trobem petites indústries de gènere de punt, de derivats de la fusta i de bijuteria. Cal afegir que l'any 1980 es tancaren definitivament les anys enrera prou importants mines d'Osor, de galera i fluorita, que havien gaudit d'una bona posició.

La vall d'Osor ja apareix documentada l'any 860, sota la forma d'*AUZOR*, i de fet és un dels primers sectors documentats de les Guïlleries. En el segle X fou creada la parròquia de Sant Pere d'Osor (914) i va constituir aviat terme propi.

Cal indicar per últim que el municipi també comprèn la caseria de Sant Gregori, el santuari de la Mare de Déu del Coll, la parròquia de Santa Creu, la colònia de Les Mines d'Osor i una part força important del pantà de Susqueda, inclosa la presa.

5.- Llistat dels noms de masos del llibre

AIYOF, MAS *	BANCHS, MAS *
ARMANGOL, MAS	BARAU, MAS *
ARMENGOL, MAS (DERRUÏT)	BARCELÓ, MAS
AROLAS, MAS	BARCELÓ, MAS (DERRUÏT)
ARRENCADA, MAS *	BARDER, MAS *
ARRENCADA, MAS (DERRUÏT)	BARDÉ, MAS
AULET, MAS	BASEDA / BACEDA
AULINA, MAS	BAUCIS, MAS (DERRUÏT)
AULINA, MAS (DERRUÏT)	BAYER DE OZOR, MAS
AVENA, LA *	BAYER DEL MAS, MAS
AYOF, MAS (DERRUÏT)	BAYER, MAS *
BACEDA DE MUNT, MAS	BECDEJÚ, MAS
BACEDA DE VALL, MAS	BECFRET, MAS *
BACEDA DE VALL, MAS (DERRUÏT)	BELLVEHÍ, MAS *
BACEDA, MAS *	BELLVEHY / VELLVEHY, MAS
BADIA Y COLL, MAS *	BORNASACUDINA, MASOVERIA
BADIA, MAS *	(DERRUÏDA)
BADLE, MAS	BORRELL, MAS
BALTASAR, MAS *	BOSCÀ, MAS *
BALTAZAR, MAS	BOSCH, MAS *
BANCHS DE PUIGBORRELL, MAS	BROGUERA, MAS (DERRUÏT) *

BRUGUER, MAS *
 BUSCÀ, MAS
 BUSQUETS DE QUERÓS, MAS *
 BUSQUETS DE SANTA CREU, MAS
 BUSQUETS, MAS
 CABREROLA, MAS (TERME DE SAU,
 PARRÒQUIA DE QUERÓS) *
 CAMPLÀ, MAS *
 CAMPS, MAS *
 CAMPS, MAS (DERRUÏT)
 CARBONELL, MAS *
 CASADEVALL, MAS (DERRUÏT)
 CASAL, MAS *
 CASANOVAS, MAS *
 CASAS, MAS *
 CASINA, LA *
 CASTELLET, MAS
 CASTELLET, MAS (DERRUÏT)
 CAULÍ, MAS *
 CERVER, MAS *
 CLASCAR DE OZOR, MAS
 CLASCAR, MAS *
 CODINA, MAS *
 COLOBRANS, MAS *
 COLL Y BADIA, MAS
 COLLELL, MAS
 COLLELL, MAS (DERRUÏT)
 COLLICH, MAS
 COLL, MAS *
 COLL, MAS (DERRUÏT)
 COMA, MAS *
 COMA DEL VEYNAT DE CAROZELL,
 MAS
 COMA, MAS (ANOMENAT PLA DE
 FONTSAMALERA)
 COMA, MASOVERIA
 COMALLAR
 COMAS, MAS *
 CORALET, MAS (DERRUÏT)
 CORAL, MAS *
 CORAL, MAS (DERRUÏT UNIT AMAS
 PIDEMUNT)
 CORAL, MAS (DERRUÏT)
 CORBERA, MAS *
 CORCÓ, MAS
 CORCÓ, MAS (DERRUÏT)
 CORIÓ, MAS
 COROLET, MAS *
 CORTAL, MAS *
 CORTALS, MAS
 CRESPI, MAS (DERRUÏT)
 CROSA, MAS *
 CROZA, MAS
 CROZAS, MAS
 CROZET, MAS *
 CRUZET, MAS
 CUDINA, MAS
 CULUBRANS, MAS
 CULLICH, MAS (DERRUÏT)
 DARNICH, MAS
 DESBRUGUER, MAS *
 DESBRUGUER, MAS (DERRUÏT)
 DESCAMS, MAS *
 DESPUJOL, MAS (DERRUÏT VUY
 COLL)
 DESROQUER, MAS (DERRUÏT)
 DESVILAR, MAS
 DOYS, MAS
 ESQUER, MAS
 ESTANYOL, MAS
 ESTANY, MAS (DERRUÏT)
 ESTEVA, MAS (ANTIGAMENT LA
 ROCARODONA)
 FAGEDA, MAS
 FAGEDA, MAS (DERRUÏT)
 FALGUERAS, MAS
 FARRAN, MAS (DERRUÏT)
 FERRÉN, MAS
 FERRER, MAS *
 FICAY, MAS
 FOLGUERAS, MAS
 FORNACA DEMUNT, MAS
 FORNACA, MAS
 FOZELL, MAS (DERRUÏT)

FUNOLLET DE OZOR, MAS
 FUNOLLET / FONOLLET, MAS *
 FUNOLLET, MAS
 GALLINADA, MAS *
 GASCÓ, MAS *
 GAUSACH, MAS
 GELATS, MAS *7
 GIRONELLA DE SANTA CREU DIT
 LO SERRAT (DE TALA), MAS *
 GIRONELLA, MAS
 GOMIS, MAS *
 GRAU, MAS (ANTIGAMENT FONO-
 YET)
 GRAVALOSA, MAS *
 HORTA
 HORTS, MAS
 JUGADOR, MAS *
 LAUSER, MAS *
 LLAUGER, MAS
 MAIG, MAS
 MANIFRÈ, MAS
 MARE DE PLANTADÍS, MAS
 MARGARIT, MAS *
 MAROY, MAS *
 MARQUÈS, MAS *
 MASFERRER (ANTIGAMENT MAS
 FICAY), MAS *
 MASFERRER, MAS
 MATA, MAS *
 MAYNOU, MAS
 MIR, MAS O MAYMIR *
 MONMITJÀ, MAS *
 MONT, MAS
 MONT, MAS (ANOMENAT
 HORTALS)
 MONTMITJAR, MAS
 MONTMITJÀ, MAS
 MONTSITJAR, MAS
 MORELL, MAS (DERRUÏT)
 MORER, MASOVERIA DE
 (DERRUÏDA) *
 MUNTADA DEVAL, MAS *

NOGAREDA, MAS *
 NOGAREDA, MAS DE LA
 NOGUERA, MAS DE LA *
 NOGUEROLA, MAS DE LA *
 NOGUER, MAS *
 NOGUER, MAS (DERRUÏT)
 NUGAREDA, MAS
 NUGAREDA, MAS (DERRUÏT)
 OLLER, MAS
 OLLER, MAS (DERRUÏT)
 OMBRERAS, MAS *
 ORIOL, MAS
 PAIRÓ, MAS
 PANELLA DE MUNT, MAS *
 PANELLA DE SANT AMANS, MAS
 PANELLA DE VALL, MAS
 PANELLA, MAS
 PANELLA, MAS (DERRUÏT)
 PARAYÓ, MAS
 PARER, MAS *
 PARER, MAS (DERRUÏT)
 PARRAL, MAS *
 PICONERA, MAS DE LA *
 PICONERA, MAS (DERRUÏT)
 PIDEMONT, MAS *
 PIDEMUNT, MAS *
 PIDEVALL, MAS *
 PIGEM, MAS *
 PINET DESPUJOL, MAS (DERRUÏT)
 PLADEMUNT, MAS
 PLANADEVALL, MAS
 PLANAS SEVAS, MAS *
 PLANA, MAS *
 PLA, MAS *
 PONS QUERÓS, MAS
 PONTEY, MAS
 PRATS, MAS
 PRAT, MAS *
 PREGONA DE VALL, MAS *
 PUIG ARQUER, MAS
 PUIGARQUER, MAS
 PUIGBELL, MAS (DERRUÏT) *

PUIGBORRELL, MAS *
 PUIGBORRELL, MAS (DERRUÏT)
 PUIGCAROS, MAS
 PUIGCAULÍ, MAS
 PUIGFERRAN, MAS (DERRUÏT) *
 PUIGORIOL, MAS
 PUJOL, MAS *
 QUERÓS, MAS *
 RÀFOLS, MAS
 RAJOL HABITAT, MAS
 RAJOL, MAS *
 RAVARTENCHS, MAS *
 RAVERTENCHS, MAS
 RAVERTENCHS, MASOVERIA DE
 (VUY GIRONELLA)
 RIBA, MAS *
 RIBA DE MUNT / RIBADEMUNT,
 MAS*
 RIBA DE MUNT, MAS
 RIBA DE VALL, MAS *
 RIBADEMONT, MAS *
 RIBADEMUNT, MAS
 RIBADEU, MAS
 RIBADEVALL, MAS
 RIDEMAR, MAS (DERRUÏT) *
 RIERA, MAS *
 RIERA, MAS DE LA
 RIGAVALÓS, MAS *
 RIPOLL, MAS *
 RIUDEMONT, MAS
 ROCASALVA, MAS *
 ROCA, MAS *
 ROCA, MAS (DERRUÏT)
 ROHYR, MAS
 ROMAGUERAS, MAS *
 ROMAGUERAS, MAS DE LAS
 ROQUER DESPUJOL, MAS *
 ROQUER, MAS
 ROQUER, MAS (DERRUÏT)
 ROUSICH, MAS
 ROVIRA Y GOMIS, MAS *
 ROVIR, MAS

RUSCAY, MAS *
 SABATER, MAS *
 SAGRER, MAS
 SARAROLS, MAS
 SAROCA, MAS (DERRUÏT)
 SARRADELLA, MAS (DERRUÏT) *
 SARREDA, MAS DE LA
 SARREDA, MAS SA (DERRUÏT)
 SARROCA, MAS
 SARSANEDAS, MAS *
 SASTRIAS, MAS (ANTIGAMENT
 CASTANYEDAMAS)BLANCAS)*
 SATONELLA, MAS
 SAULINA, MAS *
 SAULINA, MAS (DERRUÏT)
 SAVALL, MAS *
 SERRA, MAS *
 SERRA, MAS (ANOMENAT DEL
 NOGUER)
 SERRA DE TORONELL, MAS *
 SERRA DE TURONELL, MAS
 SERRA DEL TORONELL, MAS
 SERRA DEL TURONELL, MAS
 (TORONELL)
 SERRA DEN TORONELL, MAS
 SERRADEMUNT ALIAS MOX, MAS
 SERRAS, MAS *
 SERREDA, MAS DE LA *
 SERVER, MAS *
 SILVESTRE, MAS (DERRUÏT)
 SIMON, MAS *
 SIVELLA, MASOVERIA
 SOLA (SOLAN) CASSALS, MAS
 (DERRUÏT)
 SOLER DE LA PLASSA, MAS *
 SOLER DEN RIPOLL DE PLASSA,
 MAS
 SOLER, MAS
 SOLER, MAS (DERRUÏT)
 SOLTERRA, MAS *
 SUBIRÀ DE MUNT, MAS
 SUBIRÀ DE SANTA CREU, MAS *

SUBIRÀ DE VALL, MAS
 SUBIRÀ, MAS
 SUBIRÀ, MAS DEL
 SULCIA, MAS
 SULCIA, MAS (DERRUÏT)
 SUNYELL, MAS
 SUNYER, MAS
 SURELL, MAS
 SURÓS DE CASTANYET, MAS *
 TARRADAS, MAS (DERRUÏT)
 TASCA PLANAS DE VALL, MAS
 TERRADAS, MAS (DERRUÏT)
 TERRATS, MAS *
 TORONELL DE MONTORT, MAS *
 TRIADOR, MAS *
 TRIAS, MAS *
 TRIAS, MASOVERIA DE SAS
 TURONELL, MAS (DERRUÏT)
 VAGUER DE OZOR, MAS *
 VAGUER / VEGUER, MAS

VAGUER, MAS
 VAGUER, MAS ANOMENAT
 COMALLAR
 VAGUER, MAS ANOMENAT OLIVAR
 VALELLAS, MAS *
 VALLPREGONA DE MUNT, MAS *
 VALLPREGONA, MAS
 VENA / AVENA, MAS DE LA *
 VENAS, MASOS DE LAS *
 VIDAL, MAS
 VILAR DE SANT ANDREU DE
 BANCELLS, MAS
 VINYALS, MAS *
 VIURAVOL, MAS *
 VIURAVOL, MAS (ANOMENAT
 RIDAFRÉ)
 VOLANT, MAS
 YGLESIAS DE SANTA CREU, MAS
 YGLESIAS, MAS *

Tots els topònims que van seguits de (*) són noms que encara existeixen o són recordats pels informants, bé com a noms de masos (de vegades només en queden les ruïnes), bé com a noms de lloc.

6.- Estudi d'alguns topònims

AYOF (i també **AIÿOF**): Curiós topònim i difícil d'estudiar. Per entrevista oral sabem que existeix una dita que diu el següent: "Trons a l'Aió, pluja sobre Osor"; per tant, existeix un indret anomenat Aió, en el qual, segons ens ha dit el mateix entrevistat, hi ha ruïnes d'un antic mas. D'aquesta manera, podem afirmar que el nom del mas prové del nom del lloc. Si no provingués d'aquí l'origen seria molt incert, com la mateixa aparició de la efa final. Tanmateix no hi ha ningú a Osor que ioditzi el mot allò.

Existeix un **Briolf** al Pla de l'Estany. "Brió (o Briolf). Poble (25h. [1960]) del municipi de Sant Miquel de Campmajor, (Gironès -actualment Pla de l'Estany-), a la riba esquerra del Ser, aigua amunt de Serinyà. És esmentat ja al segle X". (GEC, III, 837).

Coromines el considera com a nom d'origen germànic. (Est. Top. Cat. I, 245).

Ens podríem trobar, doncs, davant d'un topònim d'origen germànic, atesa la terminació en -f.

ARMANGOL (També **ARMENGOL**): Escrit sempre amb a al principi. També escrit *Armengol*, nom correcte normativament (al costat d'*Ermengol*). Procedent del nom propi germànic *Ermingaud*. (Alcover, I, 871).

AROLAS: Llinatge català documentat per Alcover (I, 878; aquí remet a l'entrada lèxica **EROLAS**).

Com a llinatge el recull arreu del domini lingüístic.

De tota manera, aquí sembla que s'hauria d'avenir més amb algun dels significats amb contingut lèxic propi. Alcover considera, a la tercera accepció: "Ant. planell, tros de terra plana damunt una muntanya. Aquest significat pot ésser l'originari de molts de topònims en què figura el mot *erola*". Cita: *L'Erola, Mare de Déu de l'Erola, Torrent de l'Erola, Eroles, Collserola*. (V, 141).

Per la seva banda, Coromines fa referència al *Glossarium Mediae Latinitatis Cataloniae, voces documentadas en fuentes catalanas del año 800 al 1100*, i comenta "Erola tingué primer així mateix el sentit de 'closa de salina' (...) Però generalment és 'petita estesa d'un vegetal', 'jaç o parterre natural', mot escampat com a topònim per tot el principat, i vivaç sobretot en els bisbats de Girona i Elna". (III, 418). Cal tenir en compte, però, que Osor és l'última població d'aquesta zona que pertany al bisbat de Vic.

ARRENCADA: Coromines considera aquest nom com a compost d'*arrencar*. Diu que aquesta forma pertany al dialecte del Maestrat. Forma usada també per Rusiñol. (I, 421).

Alcover pensa que *arrencat -ada* és una forma antiga per *arregat*, (derivat d'*arregar*, ordenar en reng, referit sobretot a les tropes de l'exèrcit. (II, 19-20). Coromines no ho assegura malgrat que apunta que "impressionat també per l'antiguitat màxima de l'accepció guerrera en castellà i en gallego-portuguès, deia "el significat antic 'desbandar, vèncer', 1015, potser sigui el primitiu; partint d'una variant arcaica **esrancar* (compareu el gall. ant., arag. ant. i oc. *derancar*, i el cat. *arrencar*) podria ser derivat del cat. ant. *renc* o del fr. ant. *ranc* (tots dos signifiquen 'rengle de tropes' i vénen del germ. *HRING*) que passaria des del sentit de 'trencar l'alineació' a 'desbandar' i de 'treure de les files' a 'separar' per arribar finalment a 'desarrelar'". (I, 420).

AULET: Alcover documenta el nom a Osor, amb el sentit d'"alzinada tendra". A la mateixa entrada lèxica diu: "a les Guilleries, (recordem que Osor pertany a les Guilleries) es diu *aulet* l'alzinar que especialment es cria per fer-ne carbó (Cost. Cat. I, 101)". (II, 148).

Coromines cita la primera documentació del mot en un document de Sant Hilari, any 1462, i de les Guilleries, any 1551, (segons Carreras i Candi i el Diccionari Aguiló, respectivament) amb el sentit de 'bosc d'alzines'. (I, 246)

De fet, a aquest terme Enric Moreu-Rey també li dóna aquest sentit quan diu: "No seria complet un estudi dels topònims que denoten la vegetació present o passada, sense una al·lusió, encara que mínima, als sufixos que han estat utilitzats de cara a la constitució dels designadors dels col·lectius (abundància a l'indret designat de la unitat vegetativa considerada).

Els principals són els següents: “-et”, “-eda” (L’Aulet, la Pineda)...” (E. N. N. de lloc, 67).¹

AULINA: Alzina, forma pròpia recollida per Alcover a Banyoles, Besalú, Malgrat, Mieres, Olot, Rocabrúna. (II, 149). De tota manera, la pronúncia s’estén també per altres zones.

BACEDA (També BASSEDA): Alcover, en parlar de l’etimologia de la paraula *Basseda*, diu “Probablement és grafia dialectal per *beceda*, mot que devia significar ‘camp de beços’”. Citant Carreras i Candi diu “aplicado o la orografía: al parecer [significa] hondonada”. (II, 346). Un beç és un bedoll, arbre de la família de les betulàcies.

Coromines, per la seva banda, considera “El derivat *beceda*, que trobem també des de data antiga (...), a. 1346 (Alart, s.v. *verneda*)”. (I, 744).

BADLE: Segurament grafia antiga de *batlle*.

BANCHS (També BANCHS DE PUIGBORRELL): Segurament de *bancs*.

Coromines presenta dos sentits de banc: “escon”, lloc per seure, i “establiment de crèdit”. (I, 616).

Potser més d’acord amb el sentit d’un topònim tindríem els diversos significats de l’accepció III de l’Alcover, tots ells relacionats amb trossos de terra. Fins i tot el diccionari Fabra contempla aquest significat.

De tota manera cal tenir en compte que aquest mas és propietat de Josep Banchs; per tant caldria relacionar el nom amb el seu propietari.

BARAU: Aquest topònim apareix com a Brau en un cadastre de 1785 (poc després del que estudiem) i també en l’actualitat.

BARDER (També BARDÉ): “Conjunt de plantes espinoses”, segons Alcover (II, 300) i esbarzerar segons Coromines (I, 646). És una paraula ja documentada el segle XIV amb aquest sentit. Segons Coromines “és mot del NE (...). Cap a l’O. l’àrea es prolonga fins a l’oest de la Garrotxa i Osona (...)”. (I, 646).

BAUCIS: Segons Alcover “Depressió sobtada o quasi vertical del terreny (Garrotxa)”. Etimològicament considera el mot una variant de *baus*, variant alhora de *balç*. (II, 387). (Caldria corregir el ‘bals’ que apareix a l’entrada lèxica ‘baucis’).

La primera documentació que presenta Alcover és: P. Vayreda (*Arxiu de tradicions populars recollides a Catalunya, València, Mallorca, Rosselló, Sardenya, Andorra i terres aragoneses de parla catalana, I, 132*).

1 Ja hem indicat que als boscos d’Osor hi trobem molts alzinars i rouredes; per tant no ens ha d’estranyar el fet de trobar tants topònims relacionats amb aquests arbres (només referits als masos trobem, per exemple, Aulet, Aulina o Ruscaç). Això ja ho destaca Moreu-Rey (E. N. N. de lloc, 57) quan diu: “La sèrie més nombrosa de topònims denotant específicament una classe arbòria, és la que tradueix la presència -actual o passada- dels de la família “*quercus*”: l’alzina o el roure, amb termes encara utilitzats per la llengua (dialectal o no) i derivats de sinònims romànics ara en desús.”